

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa G. K.
przeciwko Wojskowej Agencji Mieszkaniowej
o zobowiązanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 4 lipca 2012 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 grudnia 2011 r.,

- 1. oddała zażalenie,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 (trzysta) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2010 r. Sąd Apelacyjny z apelacji pozwanej Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego z dnia 21 stycznia 2008 r. w ten sposób, że oddalił w całości powództwo G. K. o zobowiązanie pozwanej do złożenia oznaczonej treści oświadczenia woli i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd Apelacyjny rozstrzygnął nadto o kosztach postępowania apelacyjnego i kosztach postępowania kasacyjnego, uwzględnił, że wyrokował w sprawie po raz drugi, pierwszy bowiem wyrok Sądu Apelacyjnego został przez Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia z dnia 15 stycznia 2010 r. uchylony i sprawa została przekazana Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Ze wskazanych tytułów Sąd Apelacyjny zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 9.538 zł „tytułem częściowego zwrotu” tych kosztów. Uzasadniając to rozstrzygnięcie, Sąd Apelacyjny ograniczył się do wskazania jego podstawy prawnej, art. 98 w związku z art. 108 § 1 k.p.c. Postanowienie to zostało zaskarżone przez pozwaną, która uważała, że poniesione przez nią – i w związku z tym jej należne – łącznie w obu tych postępowaniach, apelacyjnym i kasacyjnym, koszty są wyższe o 3800 zł i powinny być na jej rzecz zasądzone w całości, skoro w całości wygrała proces. Rozstrzygając o zażaleniu pozwanej, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 października 2011 r. uchylił zaskarżone postanowienie i w tej części przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania wraz z obowiązkiem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Rozstrzygając ponownie o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego należnych pozwanej, Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 20 grudnia 2011 r. zasądził z tego tytułu od powoda na rzecz pozwanej 13.338 zł oraz kwotę 338 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Z uzasadnienia postanowienia wynika, że zasądzona kwota obejmuje koszty, które w tych postępowaniach poniósł pozwany, to jest: opłatę od apelacji – 4.419 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu apelacyjnym – 1800 zł, opłatę od skargi kasacyjnej – 4.419 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym – 2.700 zł, razem 13.338 zł. Pozwanej należał się nadto zwrot kosztów

poniesionych przez nią w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym, w kwocie 338 zł.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem powód. Z treści zażalenia wynika, że uważa je za „rażąco sprzeczne z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., które stwierdza, że koszty procesu zostały zaniżone o kwotę 3800 zł”. Ponadto, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana przez pozwaną w zażaleniu, o którym była mowa wyżej, wynosiła 3,800 zł to, zdaniem skarżącego, taka tylko kwota powinna być przedmiotem rozstrzygnięcia sądu. Ponadto, skarżący zarzucił naruszenie art. 109 §1 k.p.c., z uwagi na to, że pozwana uchybiła terminowi na złożenie wniosku o zwrot kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione

Wbrew temu co skarżący twierdzi, Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 października 2011 r. nie wskazał, że kwota zasądzona od powoda na rzecz pozwanego jest zaniżona o 3800 zł. Sąd Najwyższy wskazał, że zastosowanie przez sąd drugiej instancji art. 98 k.p.c. i jednocześnie orzeczenie jedynie o częściowym zwrocie kosztów postępowania, bez podania podstawy i motywów takiego rozstrzygnięcia, uniemożliwia Sądowi Najwyższemu kontrolę instancyjną sprawowaną na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Pozwana zaskarżając postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego zawarte w wyroku z dnia 30 czerwca 2010 r., prawidłowo wskazała jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 3800 zł. Domagała się bowiem zasądzenia kwoty 13.338 zł, w miejsce kwoty 9.538 zł. Dlatego też Sąd Apelacyjny orzekając ponownie w tym przedmiocie, prawidłowo zasądził od powoda na rzecz pozwaną kwotę 13.338 zł, kwota ta odpowiadała bowiem całości kosztów poniesionych przez pozwaną w obu tych postępowaniach i nie wykraczała poza granice zaskarżenia.

Zarzut naruszenia art. 109 §1 k.p.c. jest niezasadny – pozwana, reprezentowana przez radcę prawnego zarówno w apelacji, jak i w skardze kasacyjnej złożyła w sposób prawidłowy wniosek o przyznanie kosztów według norm przepisanych.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art 98§1 i 3 w związku z art 398²¹ w związku z 397 §2 k.p.c. w związku z § 6 pkt 3 w związku z §12 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz.1349 ze zm.).